

Paul Isert om blandede ægteskaber (uddrag fra Ingeborg Raunkiær):

...En af de mærkeligste Skikke her er Europæernes Giftermål med Landets Døtre. Man kalder det at *cassare*, som kommer af Portugisisk og betyder at sætte Bo. Når en Europæer kommer hertil, er det gerne det første, han sørger for, at få sig en Kvinde at sove sammen med, hvilket jeg vilde oprigtig råde enhver fra, i det mindste i det første År at befatte sig med, fordi jeg ofte har set skadelige Følger af det. Men har en Mand nu valgt en efter sin Smag — en Kurv er kun sjældent at frygte — kommer han med en underdanig Ansøgning til det højvise Råd om Tilladelse til at tage (her navngiver han sin udkårne tilkommende Halvdel) til »Kone«. Rådet, som meget gerne ser den Slags Forbindelser, fordi Europæere, som indlader sig på et sådant Forhold, ikke så let plages af Hjemve — Rådet svarer, at det skal være ham tilladt, men han må betale straks en halv Måneds Gage til Mulatkassen og lige så meget, når han en Gang forlader Landet, samt desuden månedlig 4 Procent af Gagen. Så snart Tilladelsen er givet, fejres Brylluppet, som kun adskiller sig fra Negrenes ved, at Brudgommen plejer at gøre et Selskab, hvor Bruden måske for første Gang spiser ved et Bord sammen med Europæere.

De fleste Europæere forestiller sig deres Liv kort og vil derfor nyde det. Afrika bliver deres kæreste Hjem, hvortil de bindes af Vane og Elskov. Man må studse over den barnlige, ofte barnagtige Munterhed, der undertiden viser sig; den Gamle er overgivet som den Unge; muntre Spadsereture om Natten ved Fakkelskin, også Keglespil ved Fakler, Dans, Kortspil, Rejser ind i Landet, Jagtture i Skovene og på Floderne forkorter yderligere den ilende Tid. Undertiden, når en Fortchef ikke kan sove om Natten, lader han Trommen røre Dør for Dør i Fortet; alle Mand indfinder sig nu i den store Sal, og det går løs med Drik af Rom og Genever og Dans med Hvide og Sorte, stundom ikke i det anstændigste Kostyme.

Det må forstås, at her ikke finder hverken Forlovelse eller Vielse Sted, og den nye Ægteemand kan Dagen efter afskedige sin Kone, hvis han finder for godt. Børn af den Slags Forhold bliver alle døbt og holdt til Kristendom<sup>1</sup>. Er det Dreng, bliver de gjort til Soldater i Kongens Tjeneste, så snart de er 10 År gamle, og får da som før nævnt 30 Kr. i Løn om Måneden. Fattige Piger og Dreng får af Mulatkassen ca. 4 Kr. om Måneden til deres Underhold, så længe de ikke er forsørgede, og det er her tilstrækkeligt for dem.

Formuefællesskab mellem en Hvid og hans sorte Kone gælder ikke, men enhver af Parterne beholder sit for sig. En Negerinde får henved 4 Kr. og en Mulatinde ca. 7½ Kr. om Måneden af sin Mand, og to Gange om Året skal han klæde hende. Dette har hun Ret til at forlange, og hvis Manden nægter at betale, er hun berettiget til at klage til Rådet, som i så Fald betaler hende Summen på Mandens Regning, og lader den trække af i hans Løn. Imellem Soldaterne er der mange Gange Døgenigter, der ikke kan forvalte deres egen Løn, som man derfor må udbetale til en Negerinde, der så holder Fyren med Kost.

---

<sup>1</sup> Men Præsterne klagede rigtignok over, at Mulatterne som Voksne den ene Dag gik til Alters, og den anden spiste Fetish.